

Konkurrenzen mellem de private Skoler umuliggør der, såa forekommer det mig at være en Vanskelighed, som der kunde være Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, og et Tilskud til saadanne private Skoler i Lighed med, hvad der sker andre Steder i Landet, vilde vel nok kunne være et Middel til at holde denne Udvikling indenfor en sund Begrænsning. Dem, det særlig kommer til at gaa ud over, at de private Skoler maa kæmpe sig frem under stadig Usikkerhed, det er særlig de Lærere, som arbejde ved disse Skoler, og kan det være naturligt Anledning for Lærere ved de offentlige Skoler i Kjøbenhavn til at søge deres Lønningsevilkår forbedrede, saa er der vistnok endnu meget større Anledning for Lærere ved de private Skoler til at nære et lignende Ønske. Der er den store Forskel, at Lærerne ved de offentlige Skoler i ethvert Fald for saa vidt se Fremtiden i Møde med en vis Trygghed, som de vide, at de efter et vist Aaremaal have Ret til Pension og altsaa ikke ville staa blottede og bare, naar en Gang deres Arbejdskraft er slidt op. Saaledes er jo Tilstanden ikke med Lærerne ved de private Skoler. Der er for det første Lønningerne ifølge Tingenes Medfør saa overordentlig lave, at der maa arbejdes ud over de naturlige Grænser for en Mands Arbejdskraft, blot for at den vedkommende Lærer kan slå sig igjennem. Der maa tit arbejdes i 10—12 Undervisningstimer, ja, jeg kender Lærere, der arbejde i 13—14 Undervisningstimer om Dagen blot for at kunne leve nogenlunde anstændig med Familie. Brede Medlemmer have næppe nogen egentlig Forestilling om, hvor ringe et saadant Arbejde betales, selv om det er en Anecdote, der hører en tidligere Tid til, at en Lærerinde, der fik 4 Skilling for sit Arbejde, blev affædiget, da hun gjorde Strik og forlangte 5 Skilling. Saa gale ere Forholdene selvfølgelig ikke nu. Fordringerne ere stegne saaledes, at det vilde være umuligt selv med den bedste Vilje i saa Henseende at holde Arbejdsprisen saa langt nede, med samtidig med at Livsforholdenes hedernes Pris er stegen, ere Lønningerne ikke stegne i samme Forhold. At saa 50 Øre for en Undervisningstime eller 67 Øre, eller, naar det er et gammelt og velrenommeret Lærer, 1 Krone, er en saa ringe Betaling, at det skal overordentlig stor Anstrængelse til for paa denne Maade at kunne tjene sit Underhold, og en deraf kommende Slaphed og Sløvhed efter et ikke overdreven stort Antal Aars Forløb maa nødvendigvis indfinde sig. Det har tillige den Folge, at Skolerne mange Gange maa nøjes med uprøvede Lærere, som kun vilge dekke

Opgave som et midlertidigt Udkomme, indtil de kunne gaa ind i en anden og mere betrygget Stilling. Et stadig voksende Lærerpersonale er Folgen af denne Ordning, idet nogle Lærere saa hurtigt som muligt søge at komme i det offentlige Skolevæsenes Tjeneste for dog at kunne se Fremtiden med nogen Ro i Møde, og andre søge ud til Embeder og praktiske Stillinger. Men at vide, at man som Regel kun har sit Lærerpersonale si en uvis Natrække og saa ser dem trække bort til varmere Egne, for at nye Trækfugle kunne følge efter, er ikke behageligt for dem, som skulle styre en Skole og gerne vilde have en fast Plan og sikker Gang vedligeholdt igennem Tiderne. Dette, at Lærerne beuget trykkes ned ved de usle Lønninger ved de private Skoler i Kjøbenhavn, tror jeg er noget, som i høj Grad maa beklages, og som man maa se at saa arbejdet sig bort fra. Der er gjort Forsøg paa at organisere de kjøbenhavnske private Lærere paa samme Maade, som andre have organiseret sig, men naar man saa godt som intet har at organisere sig paa, naar man ikke har noget at bygge Grundbolden til sin Organisation paa, for derved at sikre Fremtiden, kommer denne Organisation ikke til at spille nogen stor Rolle. Jeg tror, at det her er et Spørgsmaal, som det vil være naturligt at tage under Overvejelse: Om ikke hele den store Klasse af Menntesker, som under et dagligt Slid og Skæb arbejder i de private Skolers Tjeneste i Kjøbenhavn, har Krav paa ogsaa at blive taget under Arme og støttet paa samme Maade, som Lærerne udenfor Kjøbenhavn ere blevne støttede ved Statens Hjælp. Det er disse Forhold, jeg har ment at burde henlede Opmærksomheden paa, og jeg stiller derfor det Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister: Hvorledes stiller det sig for Øjeblikket med den Sag, som i For allerede var oppe her i Salen, om et eventuelt Tilskud til Lønningerne for Lærere ved de kjøbenhavnske offentlige Skoler, og hvorledes Ministeren stiller sig til den endnu ubestemte og usformede Tankt om ved et Tilskud at have det økonomiske Niveau, paa hvilket de private Skolers Lærerverden her i Kjøbenhavn maa arbejde.

L. Larsen: Som det fra flere Sider i denne Sal er erkendt, er der en til Visshed grænsende Sandsynlighed for, at det Finanslovsforslag, som her forelægges, ikke vil blive til en regelmæssig, normalt betagten Finanslov. Det er jo ogsaa naturligt i Forhold til, hvad der er foregaaet i de andre nærmest foregaaende Aar, at der ikke